

Środa, 4 lipca 2012 r.

Strategia w zakresie ochrony i dobrostanu zwierząt

P7_TA(2012)0290

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie strategii Unii Europejskiej w zakresie ochrony i dobrostanu zwierząt na lata 2012–2015 (2012/2043(INI))

(2013/C 349 E/07)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 19 stycznia 2012 r. w sprawie strategii Unii Europejskiej w zakresie ochrony i dobrostanu zwierząt na lata 2012–2015 (COM(2012)0006),
- uwzględniając art. 7 i art. 13 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 października 2006 r. w sprawie wspólnotowego planu działań dotyczącego ochrony i dobrostanu zwierząt na lata 2006–2010 ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 22 maja 2008 r. w sprawie nowej strategii Unii Europejskiej w zakresie zdrowia zwierząt (2007–2013) ⁽²⁾,
- uwzględniając swoje stanowisko z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady w sprawie ochrony zwierząt podczas ich uśmiercania ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 5 maja 2010 r. w sprawie ewaluacji i oceny wspólnotowego planu działań dotyczącego dobrostanu zwierząt na lata 2006–2010 ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 maja 2011 r. w sprawie oporności na antybiotyki ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 marca 2011 r. w sprawie rolnictwa UE i handlu międzynarodowego ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoje oświadczenie z dnia 15 marca 2012 r. w sprawie ustanowienia maksymalnego 8-godzinnego czasu transportu dla zwierząt przeznaczonych do uboju w Unii Europejskiej ⁽⁷⁾;
- uwzględniając swoje oświadczenie z dnia 13 października 2011 r. w sprawie zarządzania populacją psów w UE ⁽⁸⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady ds. Rolnictwa i Rybołówstwa z dnia 29 listopada 2010 r. w sprawie dobrostanu psów i kotów,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 15 listopada 2011 r. dotyczący planu działania na rzecz zwalczania rosnącego zagrożenia związanego z opornością na środki przeciwdrobnoustrojowe (COM(2011)0748),

⁽¹⁾ Dz.U. C 308 E z 16.12.2006, s. 170.

⁽²⁾ Dz.U. C 279 E z 19.11.2009, s. 89.

⁽³⁾ Dz.U. C 212 E z 5.8.2010, s. 326.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 81 E z 15.3.2011, s. 25.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0238.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0083.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0096.

⁽⁸⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0444.

Środa, 4 lipca 2012 r.

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 10 listopada 2011 r. w sprawie wpływu rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu (COM(2011)0700),
- uwzględniając opinię naukową Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności z dnia 2 grudnia 2010 r. w sprawie dobrostanu zwierząt podczas transportu ⁽¹⁾,
- uwzględniając opinię naukową Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie wytycznych dotyczących oceny ryzyka w zakresie dobrostanu zwierząt ⁽²⁾,
- uwzględniając definicję dobrostanu zwierząt opracowaną przez Światową Organizację Zdrowia Zwierząt (OIE) ⁽³⁾,
- uwzględniając dwanaście dodatkowych zasad i kryteriów wysokiego poziomu dobrostanu zwierząt, opracowanych przez projekt „Welfare Quality” (projekt jakości dobrostanu) ⁽⁴⁾,
- uwzględniając decyzję Rady 78/923/EWG z dnia 19 czerwca 1978 r. dotyczącą zawarcia europejskiej konwencji o ochronie zwierząt hodowlanych i gospodarskich ⁽⁵⁾,
- uwzględniając europejską konwencję o ochronie zwierząt domowych ⁽⁶⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 882/2004 w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia przestrzegania prawa paszowego i żywnościowego oraz reguł dotyczących zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt ⁽⁷⁾,
- uwzględniając dyrektywę Rady 1999/22/WE z dnia 29 marca 1999 r. dotyczącą trzymania dzikich zwierząt w ogrodach zoologicznych ⁽⁸⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/63/UE z dnia 22 września 2010 r. w sprawie ochrony zwierząt wykorzystywanych do celów naukowych ⁽⁹⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 24 lipca 2009 r. w sprawie uwzględniania kwestii zrównoważonego rozwoju w polityce UE w różnych dziedzinach i przeglądu strategii Unii Europejskiej na rzecz zrównoważonego rozwoju w roku 2009 (COM(2009)0400),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 28 października 2009 r. w sprawie możliwości znakowania dotyczącego dobrostanu zwierząt oraz ustanowienia europejskiej sieci ośrodków referencyjnych ds. ochrony i dobrostanu zwierząt COM(2009)0584,
- uwzględniając art. 48 Regulaminu,

⁽¹⁾ Dziennik EFSA 2011; 9(1)1966.

⁽²⁾ Dziennik EFSA 2012; 10(1): 2513.

⁽³⁾ Kodeks zdrowia zwierząt lądowych OIE, art. 7.1.1. (2011). http://www.oie.int/index.php?id=169&L=0&htmfile=chapitre_1.7.1.htm.

⁽⁴⁾ www.welfarequality.net/everyone/43395/7/0/22.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 323 z 17.11.1978, s. 12.

⁽⁶⁾ ETS 125 – Ochrona zwierząt domowych, 13 XI 1987 r.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 165 z 30.4.2004, s. 1.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 94 z 9.4.1999, s. 24.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 276 z 20.10.2010, s. 33.

Środa, 4 lipca 2012 r.

- uwzględniając sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz opinie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności, jak również Komisji Petycji (A7-0216/2012),
- A. mając na uwadze, że wysoki poziom dobrostanu zwierząt, będącego elementem zrównoważonego rozwoju, ma istotne znaczenie dla ochrony zdrowia zwierząt oraz zapewnienia produktywności, chociaż powoduje dodatkowe koszty operacyjne, które nie są proporcjonalnie rozłożone w całym łańcuchu żywnościowym;
- B. mając na uwadze, że pogorszenie się stanu zdrowia zwierząt dzikich, których liczba wzrasta w większości państw członkowskich, może spowodować większe rozprzestrzenianie się chorób zakaźnych wśród zwierząt domowych i jednocześnie wywiera niekorzystny wpływ na zdrowie publiczne;
- C. mając na uwadze, że przepisy na szczeblu UE i krajowym w zakresie dobrostanu zwierząt, z uwagi na ich złożoność i rozbieżne interpretacje, powodują brak pewności prawa i mogą stawiać producentów w niektórych państwach członkowskich w bardzo niekorzystnym położeniu względem konkurencji; mając na uwadze, że w zakresie realizacji prawa UE brak zgodności, harmonizacji standardów i prawnych kamieni milowych powoduje zakłócenie konkurencji i stwarza nierówne warunki działania;
- D. mając na uwadze, że przepisy krajowe dotyczące dobrostanu zwierząt nie mogą być sprzeczne z zasadami jednolitego rynku UE;
- E. mając na uwadze, że podejście do dobrostanu zwierząt powinno opierać się na solidnych dowodach naukowych i wiedzy naukowej, przy uwzględnieniu potrzeby uproszczenia, zapewnienia racjonalności pod względem kosztów, stosowalności standardów oraz spójności, zwłaszcza z polityką ochrony środowiska i polityką ochrony zdrowia publicznego;
- F. mając na uwadze, że nowocześni konsumenci zasadnie oczekują, aby zwierzętom gospodarskim zapewniono to samo, co nam, ludziom, jako elementy niezbędne: dobrą żywność, dobre warunki życia i odpowiednią opiekę medyczną;
- G. mając na uwadze, że normy zdrowia zwierząt mają bardzo istotne znaczenie dla gospodarki hodowlanej w Europie, co ma coraz większy wpływ na poziom konkurencyjności gospodarstw rolnych;
1. z zadowoleniem przyjmuje ogólną strategię UE w zakresie dobrostanu zwierząt na lata 2012–2015;
 2. przypomina, że art. 13 traktatu ma zastosowanie ogólne, w związku z czym jego postanowienia są równie ważne, jak postanowienia dotyczące ochrony środowiska i konsumentów oraz prawnie nadrzędne wobec wszystkich strategii politycznych rynku wewnętrznego;
 3. zaznacza, że dobrostan zwierząt jest kwestią złożoną i wielowątkową, mającą znaczenie dla polityki międzynarodowej i krajowej, obejmującą istotne aspekty etyczne, naukowe, ekonomiczne, kulturowe i polityczne;
 4. z zadowoleniem przyjmuje wyrażony przez Komisję zamiar zajęcia się kwestią zgodności przepisów o dobrostanie zwierząt w trybie pilnym;
 5. z zadowoleniem przyjmuje politykę określoną w dokumencie strategicznym, zgodnie z którą swoboda wyboru konsumentów ma zmotywować rynek usług konsumenckich do zapewniania produktów przyjaznych dla zwierząt, a także zgodnie z którą siły wspólnego rynku zostaną zaangażowane do działań na rzecz dobrostanu zwierząt gospodarskich;
 6. ubolewa, że realizacja niektórych działań z planu działania na lata 2006–2010 okazała się niemożliwa i wzywa Komisję do dostosowania docelowych terminów dla nowych działań do ostatecznych terminów prawnych;

Środa, 4 lipca 2012 r.

7. ubolewa, że strategia nie uzyskała wsparcia finansowego, którego domagał się Parlament w swojej rezolucji z dnia 5 maja 2010 r.; wzywa Komisję do zwiększenia tego wsparcia poprzez zmianę priorytetów i zapewnienie lepszego i spójniejszego włączenia dobrostanu zwierząt do innych dziedzin polityki UE, na przykład w miarę potrzeb do polityki konsumenckiej, programów badawczych i wspólnej polityki rolnej;
8. z zadowoleniem przyjmuje propozycje reform zgłoszone przez Komisję oraz jej zaangażowanie w działaniach związanych z dobrostanem zwierząt; podkreśla konieczność zapewnienia silnego wsparcia rolnikom, którzy przestrzegają norm i stosują dobre praktyki hodowli zwierząt oraz inwestują w poprawę warunków hodowli; podkreśla konieczność odpowiedniego finansowania zreformowanej WPR, gdyż potrzebny jest nam budżet dostosowany do poziomu naszych ambicji;
9. zaznacza, że rolnicy stają dziś przed wieloma wyzwaniami związanymi ze zmianą klimatu oraz muszą spełniać liczne wymagania, co stanowi tylko jeden z wielu czynników decydujących o dobrostanie zwierząt; wzywa zatem Komisję do zapewnienia właściwej spójności polityki zgodnie z art. 7 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE);
10. wzywa państwa członkowskie do skuteczniejszego wykorzystania możliwości pomocy zapewnianych przez fundusze rozwoju obszarów wiejskich i siódmy program ramowy (2007–2013) DG ds. Badań Naukowych w celu promowania badań stosowanych i inwestowania w innowacyjne i nowoczesne rozwiązania w zakresie dobrostanu zwierząt; wzywa państwa członkowskie i Komisję do zwiększenia inwestycji w działalność badawczo-rozwojową w zakresie technik i technologii zapewniających dobrostan zwierząt;
11. ubolewa, że strategia nie promuje wysokich standardów w zakresie dobrostanu zwierząt poprzez wykorzystanie możliwości dostępnych w ramach takich strategii politycznych jak zrównoważona konsumpcja i produkcja, zielone zamówienia publiczne i społeczna odpowiedzialność przedsiębiorstw;
12. wzywa Komisję do wykazania się większymi ambicjami w zakresie uwzględnienia i ustalenia priorytetów dla wzajemności pomiędzy normami dobrostanu zwierząt jako sprawy o charakterze niehandlowym w swojej polityce handlowej oraz w negocjacjach wielostronnych i dwustronnych międzynarodowych umów handlowych, a także do promowania dobrostanu zwierząt w państwach trzecich poprzez wymóg przyjęcia i ścisłego kontrolowania analogicznych norm dobrostanu w przypadku produktów i zwierząt importowanych;
13. wzywa Komisję do dokonania oceny i złożenia z niej sprawozdania co do norm dobrostanu zwierząt obowiązujących w państwach trzecich, zanim podjęte zostaną negocjacje dotyczące umów handlowych; prosi również Komisję o terminową realizację tych czynności w państwach, gdzie negocjacje handlowe są w toku;
14. wzywa Komisję do tego, by w przyszłości powstrzymała się od przedkładania Parlamentowi Europejskiemu umów o wolnym handlu, które nie przewidują stosowania takich samych przepisów dotyczących dobrostanu zwierząt wobec produktów importowanych i produktów europejskich;
15. z zadowoleniem przyjmuje również chęć zbadania przez Komisję, w jaki sposób dobrostan zwierząt może zostać lepiej ujęty w europejskiej polityce sąsiedztwa;
16. wzywa Komisję, aby wywarła naciski na WTO w celu szybkiego uwzględnienia aspektów niezwiązanych z handlem w strategii handlu światowego, tak aby uniknąć zakłócania konkurencji między państwami członkowskimi UE, które muszą spełniać najbardziej rygorystyczne normy dobrostanu zwierząt na świecie, a państwami trzecimi;
17. za konieczny uważa obowiązek informowania konsumentów o tym, czy importowany produkt lub produkt zawierający produkt importowany wyprodukowano ze zwierząt, które były przetrzymywane w warunkach innych niż warunki wymagane na mocy europejskich przepisów dotyczących dobrostanu zwierząt;

Środa, 4 lipca 2012 r.

18. ubolewa, że strategia nie odzwierciedla powiązania między zdrowiem zwierząt a jego znaczeniem dla dobrostanu zwierząt oraz jego związku ze zdrowiem publicznym; wzywa Komisję do zastosowania w tej strategii zasady „jednego zdrowia” oraz zapewnienia skutecznej koordynacji działań ze strategią w zakresie zdrowia zwierząt, ponieważ dobra hodowla zwierząt jako jeden z czynników pomaga zapobiegać rozprzestrzenianiu się chorób i oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe;

19. przypomina, że Parlament w swojej rezolucji z dnia 12 maja 2011 r. w sprawie oporności na antybiotyki podkreślił potrzebę uzyskania pełnego obrazu co do tego, kiedy, gdzie, w jaki sposób i u jakich zwierząt środki przeciwdrobnoustrojowe są dziś stosowane, i ma nadzieję, że Komisja bezzwłocznie zgromadzi, przeanalizuje i opublikuje dane na ten temat;

20. zauważa, że w UE szczepienia interwencyjne, a czasami szczepienia profilaktyczne są dozwolone, lecz przepisy nadal utrudniają międzynarodową sprzedaż produktów z zaszczepionych zwierząt; zauważa, że ograniczenia te nie uwzględniają w odpowiedni sposób postępów w technologii szczepień i diagnostyce; zwraca się do Komisji Europejskiej o zniesienie, w miarę możliwości, środków ograniczających handel, które niepotrzebnie ograniczają stosowanie szczepień;

21. wzywa Komisję do baczego monitorowania zagrożeń dla zdrowia ze strony dzikich zwierząt; uważa, że znaczna liczba pojawiających się chorób zakaźnych ma charakter odzwierzęcy (choroby te są przenoszone między dzikimi zwierzętami, zwierzętami domowymi i ludźmi) oraz uznaje, że handel dzikimi zwierzętami oraz zmiany w użytkowaniu gruntów i zarządzaniu nimi mogą doprowadzić do powstania nowych płaszczyzn kontaktu między ludźmi, zwierzętami domowymi i dzikimi zwierzętami lub do ich zmiany, co mogłoby sprzyjać przeniesieniu chorób; podkreśla potrzebę zachowania spójności pomiędzy zdrowiem zwierząt, ich dobrostanem i polityką handlową;

22. wzywa Komisję do sporządzenia do 2015 r. sprawozdania dotyczącego stanu zdrowia dzikich zwierząt i ryzyka zarażenia zwierząt domowych i ludzi;

23. wzywa Komisję do aktywnego i ciągłego ulepszania przepisów dotyczących dobrostanu zwierząt w ramach rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97⁽¹⁾ (ze zmianą) w sprawie handlu dziką fauną i florą;

24. wskazuje na to, że według szacunków populacja psów i kotów w UE liczy ok. 100 milionów zwierząt oraz że nie istnieją przepisy UE dotyczące dobrostanu zwierząt domowych;

25. wzywa do opracowania sprawozdania dotyczącego bezpiecznych zwierząt, zawierającego zalecenia konkretnych, etycznych i zrównoważonych rozwiązań dla państw członkowskich oraz ocenę skoordynowanego systemu rejestracji i elektronicznej identyfikacji zwierząt domowych, które należy dodać do listy działań;

26. podkreśla, że obowiązkowe znakowanie kotów i psów jedynie w połączeniu ze skutecznym i pewnym systemem rejestracji zapewnia identyfikację i jest istotnym elementem skutecznej kontroli zdrowia i dobrostanu zwierząt, co przyczynia się do odpowiedzialnej hodowli zwierząt i ochrony zdrowia publicznego;

27. wzywa Unię Europejską i państwa członkowskie do ratyfikacji Europejskiej konwencji o ochronie praw zwierząt domowych i włączenia jej postanowień do krajowych systemów prawnych;

28. wzywa państwa członkowskie do przyjęcia kompleksowych strategii zarządzania populacją psów, uwzględniających takie środki jak przepisy dotyczące kontrolowania psów i przepisy przeciwdziałające przemocy, wsparcie na rzecz procedur weterynaryjnych, w tym szczepień przeciwko wściekliznie i sterylizacji, jako niezbędnej do ograniczania liczby niechcianych psów, a także na rzecz promowania odpowiedzialności wśród właścicieli zwierząt domowych, zgodnie z wnioskiem wyrażonym w oświadczeniu z dnia 13 października 2011 r.;

⁽¹⁾ Dz.U. L 61 z 3.3.1997, s. 1.

Środa, 4 lipca 2012 r.

29. wzywa Komisję, aby w swoim opracowaniu z roku 2014 w sprawie dobrostanu psów i kotów przeznaczonych do celów handlowych uwzględniła zalecenia konkretnych rozwiązań mających na celu przeciwdziałanie hodowli psów i kotów i handlowi nimi w sposób, który może mieć negatywny wpływ na ich dobrostan;

Przed wszystkim egzekwowanie przepisów

30. podziela opinię Komisji, że obecnie nadal występują niedociągnięcia w zakresie zgodności z przepisami w dziedzinie dobrostanu zwierząt, pomimo postępu poczynionego w niektórych obszarach; przypomina Komisji, że obecne prawodawstwo dotyczące dobrostanu zwierząt jest już w dużej mierze wystarczające, lecz przepisy nie są stosowane w pożądanym stopniu we wszystkich państwach członkowskich; zwraca się do Komisji i państw członkowskich o zapewnienie przestrzegania prawodawstwa dotyczącego dobrostanu zwierząt we wszystkich państwach członkowskich;

31. ubolewa, że po siedmiu latach od jej wejścia w życie dyrektywa Rady 1999/22/WE dotycząca trzymania dzikich zwierząt w ogrodach zoologicznych nadal jeszcze nie została w pełni wdrożona we wszystkich państwach członkowskich; ponownie podkreśla, że warunki dobrostanu zwierząt trzymanyh w ogrodach zoologicznych zostały dokładnie określone w przedmiotowej dyrektywie i powinny być egzekwowane;

32. z zadowoleniem przyjmuje opracowany przez Komisję „Zalecany kodeks postępowania dla ogrodów zoologicznych” i wzywa Komisję do przedstawienia w tym kodeksie wytycznych dotyczących najlepszych praktyk w zakresie właściwego utrzymania zwierząt i dzikich gatunków w niewoli;

33. uważa, że jedną z dziedzin wymagających lepszego egzekwowania jest transport zwierząt, który, mimo że stanowi jedynie niewielki procent życia zwierząt, należy usprawnić, biorąc pod uwagę dane naukowe zgromadzone przez EFSA zgodnie z wymogami rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005⁽¹⁾;

34. podkreśla, że konieczne jest pełne wdrożenie i egzekwowanie wszystkich istniejących przepisów w zakresie dobrostanu zwierząt we wszystkich państwach członkowskich UE; uważa jednak, że nieprzestrzeganie przepisów nie powinno stanowić przeszkody na drodze do wprowadzenia nowych przepisów w dziedzinach, w których prawodawstwo należy aktualizować w związku z postępami naukowymi lub w przypadku luk prawnych;

35. przypomina, że istnieją nierówności w łańcuchu żywności stawiające producenta pierwotnego w niekorzystnej sytuacji i że ograniczają one zakres inwestycji w dobrostan zwierząt na poziomie gospodarstw rolnych;

36. podkreśla koszty ponoszone przez producentów i możliwość spadku ich konkurencyjności na skutek przyjęcia nowych i zmiennych norm dobrostanu zwierząt; zauważa, że koszty te często nie są odzwierciedlone w cenach oferowanych przez rolników;

37. z zadowoleniem przyjmuje wniosek, aby lepiej informować konsumentów o istniejących przepisach UE dotyczących ochrony zwierząt; wzywa Komisję do tego, aby lepiej angażować rolników w projekty badawcze i kampanie naukowe; podkreśla konieczność uświadomienia konsumentom kosztów dodatkowych związanych z lepszą ochroną zwierząt oraz konieczność sprawiedliwego rozłożenia tych kosztów wzdłuż całego łańcucha żywnościowego;

38. wzywa Komisję, aby w przypadkach, w których istniejące dowody naukowe jasno wskazują na problemy związane z dobrostanem i transportem zwierząt, dostosowywała lub wprowadzała nowe instrumenty polityki w celu rozwiązania tych problemów, uwzględniając lepszy sposób podziału kosztów wynikających z dobrostanu zwierząt w oparciu o łańcuch pokarmowy; uważa, że instrumenty te powinny obejmować prawodawstwo właściwe dla gatunków i wskaźniki dobrostanu zwierząt oparte na rezultatach oraz kryteria związane z systemem oceny ryzyka, stosowanym w dziedzinie bezpieczeństwa żywności;

39. podkreśla potrzebę zastosowania należycie uzasadnionych „prawnych kamieni milowych” we współpracy ze wszystkimi interesariuszami w okresie przejściowym w przyszłych przepisach dotyczących dobrostanu zwierząt;

⁽¹⁾ Dz.U. L 3 z 5.1.2005, s. 1.

Środa, 4 lipca 2012 r.

40. wzywa do utworzenia nowego kompleksowego systemu wczesnej interwencji w celu zapewnienia zgodności z wymogami; podkreśla, że państwa członkowskie, które mają trudności z dotrzymaniem terminu, powinny zostać odpowiednio wcześniej rozpoznane na podstawie nowej procedury, która wymaga ściślejszej współpracy z Komisją; sugeruje ponadto, aby utworzyć fora najlepszych praktyk, na których Komisja, państwa członkowskie i zainteresowane strony będą mieć możliwość dzielenia się wiedzą na temat najlepszych metod dotrzymania tych terminów, aby państwa członkowskie opracowały plan wdrożeniowy, uwzględniający kamienie milowe i cele, które należy zrealizować na danym etapie, oraz aby przeprowadzono analizę w celu określenia możliwości organów europejskich w zakresie zapewnienia przestrzegania przepisów dotyczących dobrostanu zwierząt;

41. podkreśla, że Komisja, a w szczególności Biuro ds. Żywności i Weterynarii, powinna otrzymać większe środki – zgodnie z zaleceniami i uprawnieniami budżetowymi UE – umożliwiające odpowiedni nadzór nad inspekcjami dobrostanu zwierząt prowadzonymi przez państwa członkowskie, których część powinna być weryfikowana podczas niezapowiedzianych kontroli, oraz przeciwdziałanie naruszeniom; wzywa państwa członkowskie do zapewnienia odpowiedniej liczby należycie wyszkolonych inspektorów dobrostanu zwierząt oraz opracowania zharmonizowanych norm oceny realizacji w celu przeprowadzania spójnych kontroli we wszystkich państwach członkowskich, a także do rozważenia możliwości przekazania większej odpowiedzialności i szerszych uprawnień organizacjom producentów;

42. wzywa państwa członkowskie UE do zapewnienia skutecznego i proporcjonalnego karania naruszeń przepisów UE dotyczących dobrostanu zwierząt oraz do dopilnowania, by przy okazji każdej sankcji właściwe organy podawały wyczerpujące informacje i wskazówki oraz aby określano stosowne środki naprawcze;

43. przypomina o sprzeciwie Parlamentu Europejskiego wobec korzystania z prywatnie wynajętych inspektorów (PIAs) w rzeźniach mięsa czerwonego; uważa, że inspekcje sanitarne w tym sektorze muszą być przeprowadzane przez niezależnych inspektorów mięsa;

44. zwraca uwagę na ostateczny termin – marzec 2013 r. – wprowadzenia zakazu sprzedaży nowych kosmetyków testowanych na zwierzętach; popiera ten termin i wzywa Komisję, aby go nie przedłużała;

45. przypomina o obowiązku nałożonym na Komisję, aby w przypadku uzasadnionej wątpliwości dokonywać kontroli krajowych inspekcji w celu zweryfikowania przestrzegania przepisów dyrektywy 2010/63/UE w sprawie badań na zwierzętach;

46. wzywa Komisję do dalszego wspierania badań naukowych nad metodami testowania, które ograniczyłyby liczbę potrzebnych zwierząt, oraz do promowania ich stosowania, o ile jest to możliwe; w tym kontekście wzywa Komisję do uznania i wykorzystania rozszerzonego badania na jednym pokoleniu na mocy rozporządzenia REACH;

47. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zadbania o to, by w programie w zakresie badań naukowych „Horyzont 2020” przewidziane zostały odpowiednie możliwości badawcze w dziedzinie ochrony różnorodności biologicznej, handlu gatunkami dzikimi, opracowania i walidacji alternatyw dla badań na zwierzętach oraz wpływu pojawiających się nowych technologii;

48. wzywa Komisję do uwzględnienia kwestii dobrostanu zwierząt wśród celów przyszłego siódmego programu działań w zakresie środowiska naturalnego przez zapewnienie w szczególności uwzględnienia strategii i działań zmierzających do zmniejszenia przypadków wykorzystywania zwierząt w badaniach naukowych;

49. wskazuje na obawy europejskich obywateli wyrażane za pośrednictwem petycji do Parlamentu, dotyczące nadużywania przepisów dopuszczających ubój bez ogłuszenia w UE; wyraża szczególne zaniepokojenie znacznym nadużywaniem w niektórych państwach członkowskich obowiązującego odstępstwa w zakresie uboju bez ogłuszenia, co jest niekorzystne dla dobrostanu zwierząt, rolników i konsumentów; wzywa Komisję do szybszej oceny dotyczącej oznakowania mięsa pochodzącego z uboju bez ogłuszenia i do przedłożenia swojego sprawozdania przed końcem 2013 r. zgodnie z podjętym zobowiązaniem do przeprowadzenia tej oceny w 2011 r.; podkreśla, że kwestia konsumentów, którzy nie są informowani o tym, czy kupowane przez nich mięso pochodzi z uboju bez ogłuszenia, leży w interesie publicznym ze względu na przejrzystość i cierpienie zwierząt; podkreśla jednak, że oznakowanie nie jest alternatywą dla właściwego egzekwowania przepisów, ponieważ może stanowić wskazówkę dla konsumentów jedynie w przypadku dostarczania zweryfikowanych i prawidłowych informacji;

Środa, 4 lipca 2012 r.

50. podkreśla potrzebę ustanowienia skuteczniejszych środków ochrony zwierząt przeznaczonych do uboju, które są wywożone z UE do państw trzecich;
51. uważa, że prawodawstwu UE w zakresie dobrostanu zwierząt powinny towarzyszyć praktyczne i zharmonizowane wytyczne gwarantujące jednolity sposób stosowania i wdrażania przepisów, na przykład w zakresie gotowości do transportu oraz dostarczenia wody przed przewozem i podczas przewozu, na przystankach i na miejscu;
52. stwierdza, że ewentualne braki w transpozycji przepisów często uzasadniane są tym, że założenia prawne nie są możliwe do wdrożenia w praktyce;
53. podkreśla, że europejscy obywatele regularnie składają w Parlamencie petycje w sprawie nieegzekwowania przez państwa członkowskie przepisów rozporządzenia (WE) nr 882/2004;
54. przypomina Komisji i państwom członkowskim o ich obowiązkach określonych w rozporządzeniu (WE) nr 882/2004 w zakresie zapewniania porównywalnych informacji o dobrostanie zwierząt; wzywa Komisję do podjęcia skutecznych działań w przypadku nieprzestrzegania przepisów;
55. wzywa wszystkich znaczących sprzedawców detalicznych w Europie do przyjęcia wspólnej publicznej deklaracji zawierającej zobowiązanie do sprzedawania jedynie produktów spełniających lub wykraczających ponad normy UE określone w prawodawstwie dotyczącym dobrostanu zwierząt;

Komunikacja i kształcenie

56. podkreśla znaczenie dostosowania informacji i kształcenia oraz udostępnienie ich na szczeblu regionalnym i lokalnym, np. poprzez lokalne organizowanie warsztatów i wykorzystanie nowoczesnych technologii, a także dotarcia informacji dotyczących nowych przepisów i postępów naukowych do wszystkich osób zawodowo zajmujących się zwierzętami; przypomina o roli, jaką w tym kontekście może odegrać koordynowana przez UE sieć centrów dobrostanu zwierząt;
57. uważa, że europejska sieć ośrodków referencyjnych musi zapewniać państwom członkowskim i innym zainteresowanym stronom odpowiednią, fachową i spójną pomoc o wysokiej jakości w zakresie sprawdzonych rozwiązań w dziedzinie dobrostanu zwierząt;
58. wzywa Komisję do promowania istniejących wytycznych dotyczących dobrostanu zwierząt i innych dobrowolnych inicjatyw poprzez utworzenie portalu internetowego, na którym dokumenty te, po zatwierdzeniu, mogłyby być gromadzone i udostępniane;
59. wzywa państwa członkowskie do lepszego wykorzystania przepisów dotyczących transgranicznego przekazywania wiedzy w zakresie dobrostanu zwierząt, systemów hodowli i ograniczania chorób w kontekście finansowanych przez UE programów rozwoju obszarów wiejskich i rozwoju regionalnego;
60. uważa, że wymogi dobrostanu zwierząt powinny być obowiązkowe w przyszłych programach rozwoju obszarów wiejskich; uważa ponadto, że europejska wartość dodana związana z wysokimi wymogami dobrostanu zwierząt powinna być odzwierciedlona w stawkach współfinansowania;

Przepisy ramowe

61. z zadowoleniem przyjmuje uwzględnienie w strategii europejskich przepisów ramowych w zakresie dobrostanu zwierząt, co sugerował Parlament, i wzywa Komisję do przedłożenia wniosku w powiązaniu z przewidzianą na 2013 r. zmianą dyrektywy Rady 98/58/WE z dnia 20 lipca 1998 r. dotyczącej ochrony zwierząt hodowlanych⁽¹⁾; uważa, że takie przepisy ramowe powinny być sformułowane w sposób jasny, po uprzedniej konsultacji ze wszystkimi zainteresowanymi stronami, i skupiać się na wkładzie i wynikach, oraz że powinny prowadzić do wyższego poziomu dobrostanu zwierząt;

⁽¹⁾ Dz.U. L 221 z 8.8.1998, s. 23.

Środa, 4 lipca 2012 r.

62. podkreśla, że takie przepisy ramowe powinny być narzędziem do uproszczenia i zwiększenia efektywności istniejących przepisów dotyczących dobrostanu zwierząt; zwraca uwagę, że głównym celem przepisów ramowych powinno być osiągnięcie stanu lepszego i ściślejszego przestrzegania istniejących przepisów w zakresie dobrostanu zwierząt;
63. przypomina, że procedury charakteryzują się nadmiernymi wymogami administracyjnymi, a biorąc pod uwagę ciągłe dążenie do uproszczenia administracyjnego, europejskie przepisy ramowe nie powinny zwiększać tych obciążeń;
64. przypomina, że zdaniem Parlamentu takie przepisy ramowe powinny opierać się na sprawdzonych podstawach naukowych i doświadczeniach, a także obejmować wszystkie zwierzęta utrzymywane i porzucane, w tym bezpieczne zwierzęta gatunków udomowionych; przypomina, że w zakresie gatunków zwierząt przeznaczonych do produkcji żywności Parlament nawoływał do dalszego rozwoju projektu Animal Welfare Quality pod względem jego uproszczenia i realizacji w praktyce;
65. uważa, że przepisy ramowe, ściśle powiązane z definicjami i zaleceniami opracowanymi przez OIE, przyczyniłyby się do zwiększenia konkurencyjności unijnych hodowców i właścicieli zwierząt na rynkach międzynarodowych, a także pomogłyby zapewnić uczciwą konkurencję na rynku wewnętrznym;
66. uważa, że europejskie przepisy ramowe w zakresie dobrostanu zwierząt powinny ustanawiać wspólny podstawowy poziom dobrostanu zwierząt w całej Unii Europejskiej, co jest istotnym czynnikiem warunkującym wolną i uczciwą konkurencję na rynku wewnętrznym, zarówno w przypadku produktów krajowych, jak i produktów przywożonych z państw trzecich; uważa jednak, że państwa członkowskie i regiony powinny mieć możliwość zezwolenia poszczególnym producentom lub grupom producentów na utworzenie dobrowolnych systemów wywierających głębsze skutki, z jednoczesnym zapobieganiem zaburzeniom konkurencji i ochroną konkurencyjności UE na rynkach międzynarodowych;
67. przypomina, że zdaniem Parlamentu takie przepisy ramowe nie powinny uniemożliwiać hodowcom tworzenia systemów dobrowolnych wykraczających poza przepisy UE i że takie systemy również powinny opierać się na podstawach naukowych i być promowane na zatwierdzonych i spójnych etykietach; wzywa Komisję do spełnienia swojego komunikatu COM (2009)0584 poprzez badanie, któremu w razie potrzeby będą towarzyszyć wnioski ustawodawcze w zakresie ogólnounijnych systemów oznakowań dla produktów mięsnych i mlecznych, informujące konsumentów o metodzie hodowli i jej wpływie na dobrostan zwierząt w celu zapewnienia maksymalnie skutecznej i spójnej z zasadami przejrzystości strategii informowania konsumentów;
68. uważa, że europejskie przepisy ramowe w zakresie dobrostanu zwierząt powinny obejmować:
- a) wspólną definicję OIE i wspólne rozumienie dobrostanu zwierząt, a także ogólne cele oparte na badaniach naukowych;
 - b) zasadę obowiązku opieki ze strony wszystkich właścicieli i hodowców zwierząt, natomiast odpowiedzialność za zwierzęta bezpieczne powinna spoczywać na właścicielach i ostatecznie na władzach państw członkowskich z uwagi na zagrożenie zdrowia publicznego i bezpieczeństwa;
 - c) narzędzia informacyjne i wytyczne dla pracowników organów publicznych, dotyczące sposobu rozpoznawania problemów związanych z dobrostanem zwierząt w ramach pełnionych obowiązków;
 - d) wymóg przedstawienia dowodu kompetencji, według potrzeb, przy jednoczesnym uznawaniu umiejętności i wiedzy nabytej w praktyce lub podczas szkoleń przez wszystkich pracowników zajmujących się zwierzętami w ramach pełnienia swoich obowiązków zawodowych, wraz z odpowiednimi wymogami szkoleniowymi w zakresie konkretnych zadań związanych z dobrostanem zwierząt;
 - e) obowiązek przedkładania Komisji przez państwa członkowskie co dwa lata sprawozdań dotyczących wdrażania prawodawstwa UE w zakresie dobrostanu zwierząt, w tym planu działania na dwa kolejne lata, oraz wymóg bezzwłocznego publikowania przez Komisję tych sprawozdań wraz z ich streszczeniem;

Środa, 4 lipca 2012 r.

- f) skuteczne i terminowe działania przeciwko tym państwom członkowskim, które nie przedkładają sprawozdań lub nie realizują swoich obowiązków przeprowadzania kontroli i inspekcji;
- g) stworzenie skoordynowanej europejskiej sieci dobrostanu zwierząt, która w oparciu o doświadczenia zdobyte w projekcie pilotażowym X/2012 wesprze kampanie informacyjne i edukacyjne, oceni wymogi w zakresie dobrostanu zwierząt na podstawie najnowszej wiedzy naukowej poddanej ocenie środowiska naukowego oraz skoordynuje unijny system wstępnego badania nowych technologii w zgodzie z istniejącymi programami wspieranymi przez Komisję, jej agencje i komitety;
- h) strukturę przepisów sektorowych opartych na podstawach naukowych oraz środków nielegislacyjnych;
- i) klauzulę rewizji umożliwiającą regularne dostosowywanie przepisów ramowych do nowych odkryć naukowych, przy jednoczesnym poszanowaniu konieczności zagwarantowania pewności prawa i uwzględnieniu okresu trwałości poczynionych inwestycji;

*

* *

69. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

Ustanowienie unijnych ram prawnych dotyczących ochrony zwierząt domowych i bezpieczeństwa

P7_TA(2012)0291

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie ustanowienia ram prawnych UE dotyczących ochrony zwierząt domowych i bezpieczeństwa (2012/2670(RSP))

(2013/C 349 E/08)

Parlament Europejski,

- uwzględniając znaczną liczbę petycji, w których obywatele UE domagają się ustanowienia ram prawnych UE dotyczących ochrony zwierząt domowych i bezpieczeństwa (1613/2010, 1274/2011, 1321/2011, 1377/2011, 1412/2011 i inne),
 - uwzględniając Europejską Konwencję o ochronie zwierząt domowych (CETS No.125),
 - uwzględniając art. 202 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że art. 13 TFUE stanowi, że Unia i państwa członkowskie w pełni uwzględniają wymagania w zakresie dobrostanu zwierząt jako istot zdolnych do odczuwania;
 - B. mając na uwadze, że nie istnieją żadne przepisy UE w zakresie ochrony zwierząt domowych i bezpieczeństwa, mimo że populację zwierząt domowych w UE szacuje się na ponad sto milionów;
 - C. mając na uwadze, że Europejska konwencja o ochronie zwierząt domowych nie została podpisana przez wszystkie państwa członkowskie;
 - D. mając na uwadze, że w wielu państwach członkowskich zwierzęta domowe i bezpieczeństwa padają ofiarą maltretowania i okrucieństwa oraz że składający petycje przywołują głównie państwa członkowskie z południowych i wschodnich rejonów Europy;